

NEŽNOSŤ JEHO LÁSKY

TEXTY NA TENTO TÝŽDEŇ: Mat 5,44-48; 19,13.14; 23,37; Luk 10,38-42; Ján 8,2-11;
Sk 6,7

ZÁKLADNÝ VERŠ

Pri pohľade na zástupy prišlo mu ich ľúto, pretože boli zbadačení a skleslí ako ovce bez pastiera. (Mat 9,37)

V Mat 9,35 je napísané, že Ježiš chodil po Palestíne, „učil v ich synagógach, hlásal evanjelium o kráľovstve a uzdravoval každú chorobu a každý neduh“. V našej dobe, keď ľudia za každou snahou o pomoc predpokladajú nejaký skrytý zámer, prichádza ako závan čerstvého vzduchu motív, ktorý viedol k službe Ježiša – úprimná a skutočná láska (vo verši 36 „ľútosť“). Ježiš mal ľudí naozaj rád, ich dobro mu ležalo na srdci. Čítame o tom aj u Mar 8,1-3, kde vyjadruje obavy o tých, ktorí cestou domov omdlievali od hladu. „Ľúto mi je zástupu; sú so mnou už tri dni,“ pripomína svojim učeníkom, „a nemajú čo jesť. Ak ich pošlem domov hladných, poomdlievajú na ceste, lebo niektorí z nich prišli zďaleka.“ (v. 2.3)

Ježišov záujem je pozoruhodný a veľa o ňom prezrádza. Poznal svojich poslucháčov. Vedel, aké sú ich potreby. Dokázal sa vcítiť do ich bolesti a slabostí. Želá si, aby sme aj my boli takí, aký bol on, a správali sa rovnako súcitne. On, ktorý prežil 40-dňový pôst, zaujíma sa o zdravie a bezpečie tých, ktorí s ním boli tri dni takmer bez jedla.

V tejto úlohe chceme hovoriť o úprimnej a súcitnej láske a uviesť tiež príklady zo života jednotlivcov a izraelského národa.

K ŽENE PRISTIHNUTEJ PRI CUDZOLOŽSTVE

- ?** V Ján 8,2-11 si prečítaj príbeh o žene pristihnutej pri cudzoložstve. Aj keď E. G. Whiteová píše, že prípad tejto ženy bol zosnovaný, (TV DA 461) o jej vine nebolo pochyb. Ako sa napriek tomu k nej Ježiš zachoval? Čo sa môžeme z tohto príbehu naučiť?

„Tým, že Ježiš odpustil tejto žene hriechy a povzbudil ju k lepšiemu životu, zažiaril jeho charakter krásou dokonalej spravodlivosti. Aj keď Kristus hriech neschvaľuje ani neznižuje vedomie viny, predsa nechce odsúdiť, ale zachrániť. Svet mal pre túto poblúdlú ženu len pohrdanie a výsmech. Ježiš ju však potešil a dal jej nádej. On, bezhriešny, sa zľutováva nad slabosťou tejto hriešnice a podáva jej pomocnú ruku. Kým pokryteckí farizeji na ňu žalujú, Ježiš ju povzbudzuje: 'Chod' a už nehreš!'“ (TV 321.322; DA 462)
Z Ježišovej strany to bol prejav nežného súcitu a úprimnej lásky. Zvládol túto situáciu spôsobom, ktorý v jej žalobcoch vyvolal túžbu čím skôr odísť, pretože si neboli istí, čo si v to ráno prečítala v piesku o ich súkromí.

- ?** Ako sa Ježiš postaral dokonca aj o pokrytcov, ktorí k nemu priviedli túto ženu, aby ho nachytali?

Ak si pozorne prečítate celý príbeh, objavíte u Ježiša súcit dokonca aj k tým, ktorí mali zlé úmysly. Keby sa len boli ich srdcia tak otvorili Kristovej láske ako srdce tejto nešťastnej ženy!

- ?** Ako by podobnú situáciu zvládol typický adventistický zbor? Ako vyvážiť vernosť vysokému morálnemu štandardu so súcitom k tým, ktorí padli?

K DEŤOM

Na utrpenie vždy najviac doplácali a doplácajú deti. Bezmocné a závislé sa neraz stanú obeťou rôznych vojen, konfliktov, pouličných výtržností alebo rodinných sporov. Boli to deti, nemluvňatá, chlapci, kto trpel najviac, keď sa prvýkrát „riešila židovská otázka“ za vlády egyptského faraóna. (2 Moj 1,15.16) Na Herodesov príkaz boli opäť hromadne vyvrazení malí chlapci. (Mat 2,16) Matúš si vtedy spomenul na inú udalosť – na začiatok babylonského zajatia, keď bolo tiež zavraždených mnoho detí. (Mat 2,17.18; por. Jer 31,15) O Herodesovom príkaze vyvraždiť deti sa Ježiš možno dozvedel, keď sedel na kolenách svojej matky. Musel si to zrejme zapamätať veľmi dobre, pretože si uvedomoval, že tieto nevinné deti zomreli v istom zmysle kvôli nemu. (On prišiel zomrieť za nich, ale skôr, ako mohol pochopiť svoje poslanie, ony zomreli kvôli nemu.)

? **Čo hovoria nasledujúce verše o Ježišom záujme a jeho nežnej láske k deťom? Aké poslanstvo z toho vyplýva pre nás? Mat 18,2-6; 19,13-15**

Aká bola budúcnosť detí, ktoré si v ten deň sadli Ježišovi na kolená a on k nim vystrel ruku, aby ich požehnal? Aké spomienky si odniesli tie, ktoré už boli dosť veľké na to, aby si to zapamätali? Prijal niekto z nich neskôr Ježiša ako Mesiáša? Ako sa museli cítiť, keď sa dozvedeli, že ten láskavý človek, ktorý ich požehnal, sa teraz v nebi prihovára za nich? Akú nesmiernu istotu im to dalo! Niekedy politici obdarujú deti, aby získali hlasy rodičov; ale Ježiš miloval deti kvôli deťom. „Nechajte deti a nebráňte im prichádzať ku mne,“ dohovárať svojim učeníkom, „lebo takým patrí nebeské kráľovstvo.“ (Mat 19,14)

? **Stretávate sa s nejakými deťmi? Ako na ne reagujete? Zamyslíte sa nad tým, ako sa k nim správate. Ako sa môžete presvedčiť o tom, že váš vplyv na ne je skutočne pozitívny?**

K LAZÁROVEJ RODINE

„Ježiš mal rád Martu, jej sestru i Lazára.“ (Ján 11,5)

O Lazárovej rodine z Betánie nevieme z evanjelií veľa. Zdá sa však, že to boli traja slabodnní dospelí súrodenci, ktorí žili spolu v jednej domácnosti. Pravdepodobne to nebola typická židovská rodina, ale Ježiš sa u nich zastavil vždy, keď bol v tejto dedine. Ján hovorí, že „Ježiš mal rád Martu, jej sestru Máriu aj ich brata Lazára“.

? Prečítaj si príbeh zaznamenaný u Luk 10,38-42. Čo si myslíš o tom, ako sa Ježiš zachoval voči Marte? Akým spôsobom dal najavo svoju lásku a súcit?

Prosba Marty sa zdá celkom oprávnená. Jedlo bolo na Východe najväčším prejavom pohostinnosti a jeho príprava bola veľmi dôležitá. Zrejme boli príliš chudobní na to, aby si mohli dovoliť sluhov, preto Marta potrebovala v kuchyni pomoc. Práve preto v nás Ježišova odpoveď vyvoláva dojem určitej nezdvorilosti.

Kľúč na pochopenie nám poskytne pohľad na Ježišovo poslanie zo širšej perspektívy. Pre Ježiša nebolo nič obyčajné a všedné; zistili to aj jeho rodičia počas incidentu v chráme. (Luk 2,48.49) Pre Ježiša bola výnimočná každá minúta, ktorú strávil s nami. Bez ohľadu na to, aká dôležitá bola práca v kuchyni, viac si cenil spoločne prežitý čas.

Ak si myslíme, že Ježiš s Martou nemal súcit, potom sme ho vôbec nepochopili. Práve naopak. Evanjeliá nám neposkytujú videoklipy príbehov, ktoré zaznamenávajú. Nevídime Ježišovu tvár, keď Marte odpovedá. Nepočujeme dojímavý tón jeho hlasu. Ak však svoju fantáziu spojíme s tým, čo vieme o Ježišovi z iných častí evanjelií, vieme si predstaviť, že keď jej odpovedá, vstane zo svojho miesta a láskyplne ju dvakrát osloví menom. „Marta, Marta,“ povie cestou do kuchyne za Martou, „sú veci nekonečne dôležitejšie ako pohostenie hostí.“ A Mária to pochopila! (Luk 10,41.42 voľný preklad)

? Môže sa stať, že sa ocitneš v pozícii Marty, že budeš taký zaneprázdnený pozemskými starosťami, že zabudneš na to, čo je skutočne dôležité? Ako zistiť, či máš správne zoradené priority?

K NEPRIATEĽOM

- ?** Jeden z Ježišových najznámejších výrokov nachádzame v Mat 5,44-48. Čo je podstatou tohto dôležitého posolstva pre všetkých, ktorí nasledujú Ježiša?

Môžeme povedať, že celý život Ježiša Krista i jeho smrť boli prejavom tohto princípu lásky k nepriateľom a konania dobra aj tým, ktorí vám dobre nerobia.

Pádom Adama a Evy sa celý svet stal v istom zmysle nepriateľským územím, kde žijú padlé bytosti, ktoré sú v opozícii voči Bohu. Čo Boh urobil s touto nepriateľskou planétou? Poslal armádu anjelov, aby ju zničili? Nie. Naopak, poslal Ježiša, svojho Syna, ktorý prišiel, aby svet spasil, nie ho odsúdil.

- ?** Ktoré príklady z evanjelií dokazujú, že Ježiš miloval aj svojich nepriateľov? Ktoré z nich sú najnápadnejšie?

Napríklad príbeh, keď uzdravil sluhu, ktorému Peter odťal ucho. (Luk 22,50.51) Alebo keď zjavil Judášovi, že vie, čo sa chystá urobiť, čím mu dal ďalšiu príležitosť odmietnuť tento hriech. (Mat 26,25)

Najväčším príkladom je samozrejme jeho modlitba k Otcovi, keď visel na kríži: „Otče, odpusť im, lebo nevedia, čo robia.“ (Luk 23,34) Toto je vlastne najväčší príklad lásky k tým, ktorí si ju nezaslúžia; aj keď si neuvedomovali, čo robia, nie sú bez výhovorky. Počas svojho života na zemi Ježiš poskytol Židom i Rimanom dostatok príležitostí na to, aby poznali, kto je, alebo aspoň aby si uvedomili, že si nezaslúži to, čo mu urobili. Napriek tomu im Ježiš prejavil súciti.

- ?** Povedať, že máš milovať svojich nepriateľov je niečo iné ako vedieť, ako to robiť. Ako sa takáto láska prejavuje v tvojom živote? Si ochotný urobiť zmeny, ktoré sú potrebné, aby si dokázal milovať svojich nepriateľov?

K IZRAELSKÉMU NÁRODU

„Jeruzalem, Jeruzalem, ktorý vraždíš prorokov a kameňuješ tých, čo boli k tebe poslaní! Koľko ráz som chcel zhromaždiť tvoje deti, ako sliepka zhromažďuje svoje kuriatka pod krídla, ale nechceli ste!“ (Mat 23,37)

? Čo nám uvedený verš hovorí o Ježišovom charaktere a o Božej láske k svojmu ľudu? Je táto láska niečím obmedzená? Môžem tieto slová vzťahovať aj na seba?

Ak Boh prežíva rovnaké emócie ako ľudia, potom dejiny jeho vzťahu s Izraelom sú dejinami takmer štyritisíc rokov trvajúceho sklamania. Určite boli aj svetlé chvíle, keď národ robil Bohu radosť, ale boli skôr zriedkavé a trvali pomerne krátko. Keď sa jeho mimoriadna trpezlivosť vyčerpala, dal národu obdobie 490 rokov (Dan 9,24), ktoré siahalo až po príchod Mesiáša. Ježiš bol Mesiáš a od začiatku až do konca ňo pozorujeme postoj súcitu a lásky – nežnej a zároveň prísnej.

? Ako nám Ježišovu prísnu lásku predstavujú verše Mat 23,25-35?

Pri čítaní týchto veršov sa nám zdá, že Boh už stráca trpezlivosť. Aj keď ho naozaj hnevali a dlho provokovali, z naoko prísnych a tvrdých výrokov cítiť lásku. Nevyríkol by tieto tvrdé slová nebyť nádeje, že niekto z nich si predsa len uvedomí svoje zlé správanie.

? V Sk 6,7 si všimni, kto tiež „poslušne prijal vieru“. Niektorí z nich možno boli medzi tými, ktorých Ježiš kedysi pokarhal. Čo nám to chce povedať o tom, aby sme sa neponáhľali niekoho odsúdiť?

ODPORÚČANÉ ŠTÚDIUM

V knihe *Túžba vekov* si prečítaj kapitoly „Lazár, pod' von!“ (TV 364-372; DA 524-536), Pred Annášom a Kaifášom (TV 495-499; DA 710-715), Judáš (TV 503-505; DA 720-722).

„Pri záchrane hynúcich je potrebný veľký takt a múdrosť. Spasiteľ nikdy nezamlčal pravdu, ale vždy ju vyjadril s láskou. Bol taktný, vždy láskavý a ohľaduplný. Nikdy nebol drsný, nikdy zbytočne nepovedal prísne slovo a citlivej duši nespôsobil zbytočnú bolesť. Nikdy nekritizoval ľudskú mdlobu. Nebojácne odhaľoval pokrytectvo, neveru, nepravosť, ale každý jeho prísny a káravý prejav sprevádzala bolesť. Pravda z jeho úst nebola nikdy krutá. Vždy ju prejavil s hlbokým záujmom o človeka. Každý mu bol drahý. Správal sa božsky dôstojne, aj keď sa k ľuďom skláňal s najnežnejším súcitom a na každého hľadel ako na člena Božej rodiny. Vo všetkých videl tých, ktorých prišiel zachrániť.“ (GW 117)

NÁMETY NA UVAŽOVANIE

1. Zamysli sa nad myšlienkou milovať nepriateľov. Čo to znamená v praktickom živote? Akým spôsobom sa táto láska prejavuje? Sú prípady, keď je jednoducho nemožné milovať nepriateľov?
2. Ako vnímate deti vo vašom zbore? Koľko pozornosti sa venuje ich potrebám? Čo by ste ako zbor mohli v tejto oblasti vylepšiť?
3. Stáva sa vám, že si lásku spleteíte s lacnou milosťou? Je niekedy potrebné prejaviť lásku prísnu výzvou k zodpovednosti? Aké nebezpečenstvo sa skrýva v tom, keď niekoho prísne napomenieme? Ako nájsť správnu rovnováhu? Je lepšie urobiť chybu na strane lásky, alebo na strane prísnosti pokarhania?